

Δωροθυ ντε Μπαρμπά, μέλος της «Συμμορίας».

αυτούς του Τζαϊν Κοϋτζαν, θά μιλήσουμε σήμερα.

Στο Χόλλυγουντ λοιπόν υπάρχει μια Έταιρεία μικρών ηθοποιών του Κινηματογράφου που φέρει τον τίτλο «Our gang», δηλαδή «Η Συμμορία μας». Αρχηγός της είναι ένας μικρός Νέγρος ηθοποιός, ο Φαρίνα. Τα μέλη της Έταιρείας αυτής είναι δεκατέσσερα, και άλλα μὲν ἀπὸ αὐτὰ παίζουν στὸν κινηματογράφου ρόλους κομπάρσων, ἄλλα δὲ ἀναδείχθηκαν πολὺ γρήγορα καὶ κατέκτησαν τὸν ἑλεντὸ τίτλο τοῦ «ἀστέρου».

Εἶνε πολὺ διασκεδαστικὸν καὶ βλεπτικὴ κανεῖς τοὺς λιλιπούτειους αὐτοὺς ἠθοποιούς μισροστά στὴν κινηματογραφικὴ μηχανή. Ἐπειὰ περὶ βάζουν ὅλα τὰ δυνατὰ τους, ἔξυπνάδα, θέλησι, σφαιρίους, καὶ ἀσυγκράτητη προσπάθεια νὰ φτάσουν τοὺς μεγάλους συναδέλφους των!

Εἶνε ἀλήθεια πὸς μερικά ἀπ' αὐτὰ τὰ παιδάκια τῆς «Συμμορίας» ἔχουν καλλιτεχνικὸν ταλέντο ἔξαιρετικῆς σημασίας. Μολαταῦτα, ὡς πρὸς νὰ ὑποταχθῶν ἐντέλως στὴ δουλειὰ καὶ σὲς ἀπαιτήσεις τῆς, οἱ ρεζίσερ τοῦ κινηματογράφου βασανίζονται καὶ ἰδιοσκοποῦν.

Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τῆς «Συμμορίας», τὸν συμπαθητικὸν Νέγρου Φαρίνα. Δὲν φαντάζεστε πόσος καιρὸς καὶ πόση ὑπομονὴ χρειώστηκε ὡς ὅτου νὰ «ομασθεῖ» τὸ παιδί αὐτό.

Στὸ πρῶτο φιλμ πούλαβε μέρος, ἔπρεπε σὲ μιὰ σκηνὴ νὰ μπατοῖσθι ἀπὸ τὸν ἐπίσης λιλιπούτειο συνάδελφό του, τὸν Μπόμπ, ἕνα παιδάκι εὐρωστό καὶ παχουλὸ. Τῆ στιγμῆς πού φάτωγε τὸ χασομεδί, ὁ Φαρίνα ὄφρισε νὰ γελῆσθι ἠλίθια, δείχνοντας ἔτσι τὰ ὄφρα του δόντια!

Πόσο ὁμῶς ἀπατήθηκε ὁ ρεζίσερ σὲς προβλέψεις του...

«Ὅταν ὁ Φαρίνα δέχτηκε τὸν ὑπᾶτο» τοῦ Μπόμπ, δὲν ἐδίστασε νὰ τοῦ ἀπαντήσθι μ' ἕνα ἄλλο πᾶ ἢ ἡ ἡ τ ι κ ὸ!

Μάταια ὁ ρεζίσερ τοῦ ἔλεγε:

— Βλέπεις, Φαρίνα, ὅτι εἶσαι ἕνα πολὺ ἐκδικητικὸ παιδί; Εἶν' ἀλήθεια ὅτι ὁ Μπόμπ σοῦδωσε ἕνα μᾶτσο, ἀλλὰ σ' ἀγαπάει καὶ τὴναιε ἔτσι γι' ἄστειο!...

Τὸ «γύρισμα» τῆς ταινίας ἐπαναλαμβάνονταν, ἀλλὰ καὶ πάλιν γινότονσαν τὰ ἴδια. Ὑπομονὴ χαμένη! Ἐπρεπε συνεπῶς, ἂν ἤδελαν νὰ «γυρίσουν» τὸ φιλμ, ν' ἀλλάζον τοὺς ρόλους. Ὁ Φαρίνα νὰ δῖνι τὸν ὑπᾶτο καὶ ὁ Μπόμπ νὰ γελᾷ. Ἐτσι καὶ ἔγινε. Ὁ Μπόμπ, λιγώτερο θερμοῦμος ἀπὸ τὸν Φαρίνα, μὴς δέχτηκε τὸν μᾶτσο, ἀρχισε νὰ γελᾷ, κἀνοντας νὰ ζωγραφισθῆτὸ στο παχουλὸ προσοπάκι του μὴ ἠλίθια γελάματα. Καὶ τὸ φιλμ πέτυχε. ***

Ἐν ἄλλο πολὺ ἔξυπνο παιδάκι τῆς «Συμμορίας» εἶνε ὁ ἀδελφὸς τοῦ Τζαϊν Κοϋτζαν, ὁ Ρόμπερτ. Ὁ διευθυντής τῆς «Κόλλυγουντ-Μετρὸ», στὴν ὁποία ἐργάζεται, λέει γιὰ τὸν μικρὸ Ρόμπερτ:

— Τὸ ταλέντο τοῦ ἠθοποιῦ τοῦ Κινηματογράφου τῶχει στὸ σῆμα του. Πολὺ γρήγορα θά γίνῃ μεγάλος ἠθοποιὸς καὶ θά κερδίθῃι πολλὰ ἑκατομμύρια!...

Ὅταν γιὰ πρῶτη φορὰ ἔπαιξε στὸν Κινηματογράφου, ὁ Τζαϊν Κοϋτζαν ἦταν ἔφτα χρόνων. Γύριζαν τότε μιὰ σκηνὴ δυὸ γονέων πού ἔκλαιγαν πλάι στὸ νεκροκεῖθατο τοῦ μω-

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΛΙΛΙΠΟΥΤΕΙΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΘΘΘΗΗΣ

Τὸ Χόλλυγουντ!... Ἡ πόλις αὐτὴ τοῦ Κινηματογράφου, μὲ τοὺς 75.000 κατοίκους τῆς, εἶνε ἕνα κράμα φυλῶν, γένων καὶ γλωσσῶν. Σουστή, δηλαδή, Βαβελωνία!...

Ἡ 50.000 ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Χόλλυγουντ εἶνε ἄνθρωποι πού ζοῦν ἀπ' τὸν Κινηματογράφου. Ἐκεῖ δουλεύουν μικροὶ καὶ μεγάλοι, διδάσκειοι καὶ ἄσκειοι, νέες γεμάτες ὄφρα, γρηές, σαζιτηδες ἀκόμα, μικροὶ καὶ μικροῦλες.

Γιὰ τὰ παιδάκια ἠθοποιούς τῆς ὁδῆς, γιὰ τοὺς λιλιπούτειους καλλιτέχνους, τοὺς διαδύχου-

νάριουο παιδιῦ των. Ἐ, λοιπόν, ὁ μικρὸς Ρόμπερτ ἔπαιξε θαυμάσια τὸ ρόλο τοῦ «κομοσιμένου» στὴν ταινία αὐτή. Μὴ νομῖσете δὲ πὸς εἶνε μικρὸς ὁ ρόλος αὐτός. Κάθε ἄλλο! Συνήθως, ὅταν λένε σὲ μιὰ μικρὰ παιδιά νὰ κἀνον τὸν «κομοσιμένου», ἢ ἀνοιγοκλάνουν τὰ μάτια τους ἢ τὰ κλείνουν ζαρόνοντας τὰ φρύδια τους!... Ὁ Ρόμπερτ δὲν εἶχε τέτοιες νευρικότητες. Ἐπαιξε φυσικὰ καὶ ἑθιμάθεισε. ***

Ἀκούστε τῶρα καὶ ἕνα χαρακτηριστικὸ σχετικὸ ἐπεισόδιο πού συνέβη κάποτε στὸν Γκριφιθ, τὸν μεγάλου ἐπιχειρηματία τοῦ κινηματογράφου.

Σὲ μιὰ σκηνὴ ἐνὸς φιλμ εἶχε χρησιμοποιηθεῖ ἕνας ἠθοποιὸς ἠλιθίας ὀλίγων... μηνῶν! Γιὰ νὰ δοθῆι μεγαλειότερη φυσικότης στὴ σκηνὴ αὐτή, ὁ μπειπές, μὴς δὲ τὸν ἔπαιρνε ὁ κλέφτης ἀπὸ τὴν κούνια του, ἔπρεπε ν' ἀρχίσθι νὰ κλαίῃ, καὶ ἔτσι, ἀκούγοντας τὸ κλάμμα του ἢ μητέρα του, φάτωχε κοντὰ του καὶ θὰ τὸν ἐλευθέρωνε.

Ἀρχισε λοιπὸν τὸ «γύρισμα» τῆς ταινίας, ὁ κλέφτης πλησίασε στὴν κούνια, πῆρε τὸ μωρὸ στὴν ἀγκάλια του καὶ ἔτοιμαζόταν νὰ φύγῃ. Ἐκεῖνο ὄμως, ἀντὶ ν' ἀρχίσθι τὰ κλάμματα, ἀντιθέτως ἀρχισε νὰ γελᾷ, χτυπώντας χαροῦμενα τὰ χερσάκια του!

Μάταια ὁ Γκριφιθ καὶ οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ γούφωλον νὰ μάτια τους γιὰ νὰ τρομάξῃ τὸ μωρὸ καὶ ν' ἀρχίσθι νὰ κλαίῃ! Κόπος χαμένος! Μὲ τίς γεμάτισες τους αὐτές, ἢ ἐνθύμια τοῦ μωροῦ μεγάλωνε πῖο πολὺ. Δὲν βάσταξε περὶ τότε ὁ Γκριφιθ καὶ φώναξε στὴ μητέρα τοῦ μωροῦ, πὸς παρακολούθησε ἀπὸ τὰ παρασκήνια τὸ «γύρισμα» τῆς ταινίας:

— Μὰ κάμτετε ἐπὶ τέλους νὰ κλαίῃ τὸ μωρὸ σας!...

Ἐκεῖνη ὄμως τὸν ἀγοισκῶνταξε κατὰ τέτοιον τρόπο, πὸς ὁ Γκριφιθ δὲν τόλμησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ὕστασι του. Πλησίασε ὄμως τὸ μωρὸ, πὸς τὸ εἶχαν ἔξαναβάλει τῶρα στὴν κούνια του, καὶ κἀνοντας τάχα πὸς τὸ χαϊδεύει, τοῦδωσε μιὰ γερὴ τοιαυτὴ στὸ ποδαράκι του! Τὸ μωρὸ οὐλοῖαξε ἀπὸ τὸν πόνο. Αὐτὸ ἤθελε καὶ ὁ Γκριφιθ. Ἀποτραβήχτηκε ἄμέσως στὰ παρασκήνια καὶ φώναξε στὸν ὀπερατέρου:

— Ἐμπρός, γύριζε!...

Δὲν πρόφτασε ὄμως νὰ τελειώσῃ τὴ φράσι του, καὶ τὸ ὀμπερλέλα τῆς μητέρας, πὸς εἶχε νοιώσει τὴ χειρονομία του, τοῦ ἦρε κατακέφαλα!

Ἐτσι ἡ ταινία ἔμεινε στὴ μέση ὄσο νὰ βρεθῆ ἄλλος μπειπές, πῖο καλόβουλος, πῖο... ταλαντοῦχος! ***

Μερικὲς φορὲς πάλιν οἱ λιλιπούτειοι ἠθοποιοὶ τοῦ Χόλλυγουντ γίνονται αἷτια ἐπεισοδίων μᾶλλον σοβαρῶν παρὰ γελιῶν.

Ἰδοὺ ἕνα σχετικὸ ἐπεισόδιο πού συνέβη περὶσὶν τὸν Χάρολδ Λούδ, σ' ἕνα φιλμ στὸ ὁποῖο ἔπαιξε τὸ ρόλο τοῦ ἑρωτευμένου, καὶ ἄστειενόταν μὲ τὰ δυὸ μικρὰ ἀδελφάκια τῆς γῆς του. Τὸ ἕνα αὐτὰ μικρὰ τοῦ παίρνει τὸ καπέλλου καὶ τὸ ἄλλου θέλει μὲ κἀθε τρόπο τὸ περιστροφὸ του, πὸς κατὰ τῆνιχ τὸ εἶχε ληρομησθῆν πᾶνω στὸ τραπέζι.

Ὁ Λούδ τότε βγάει τίς σφαιρές καὶ δῖνει τὸ περιστροφου στὸ παιδάκι, τὸ ὁποῖο κρατῶντας τὸ μὲ ὑπερηφάνεια στὸ χέρι του, μιμείται τοὺς «κἀνω-μῖτῶν».

Μέχρις ἐδᾶ ἡ σκηνὴ «γυρίζεται» καλὰ. Ἐξαφνα ὄμως, ἐνῶ τὸ παιδάκι σκοπεύει μὲ τὸ περιστροφου — ἔτσι γι' ἄστειο — τὸν Λούδ, καὶ ἔτοιμάζεται νὰ τραβήξῃ τὴ σκανόβλη, ὁ Χάρολδ βλέπει μέσα στὸ μῦλο τοῦ πιστολιοῦ μιὰ σφαιρα!

Στὴ σκηνὴ αὐτῆ, σὶφωνα μὲ τὸ σενάριο, ὁ Χάρολδ ἔπρεπε νὰ χαμογελᾷ. Φαντασθῆτε ὄμως ἂν μπορούσε νὰ κἀμῃ ἕνα τέτοιο πράγμα!... Ἐχε γίνει κατὰχλωμος, ἔπρεπε συγκρομος, καὶ ἕνας κόμτος τὸν ἔπινε στὸ λαῖμο. Βλέποντας ὁ ρεζίσερ ὅτι ὁ Λούδ δὲν εἶχε πάρει τὴν πῶσα καὶ τὴν ἐκφρασιτικότητα πὸς ἔπρεπε, ἀλλὰ μιὰ φοβισμένη καὶ ἔξυλλη ἔκφρασι, διέταξε πὸν ὀπερατέρου νὰ σταματήσῃ. Ἡ ἐπέμβασις ὄμως τοῦ ρεζίσερ ἔσωσε τὸν Λούδ. Γιατὶ ὁ μικρὸς, ἀκούγοντας ἔξαφνα τὴ φωνὴ του, γύρισε τὸ κεφάλι του νὰ δῃ τὴ συμβαίνει καὶ δὲν πυροβόλησε. Ἐτσι βῆκε τὴν εὐκαιρία ὁ Λούδ νὰ τοῦ ἀρπάξῃ τὸ πιστόλι ἀπὸ τὰ χέρια καὶ νὰ τὴ γλυτώσῃ φτηνά.

Ἐνωεῖται ὅτι κατόπιν αὐτοῦ τὸ «γύρισμα» τῆς ταινίας ἀνεβλήθη.

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— Ἀναβλάστησεν ἢ βρούδα, θέλει καὶ ὁ σφογγὸς γυναικα.

— Ἀντὶ νὰ τῆς βάλουν φρύδια, τῆς ἔβγαλαν τὰ μάτια.

— Ἀντρα θέλο ἐγὼ τὸ βράδου καὶ ἄς μὴν ἔχει ὁ λύχνος λάδι.

— Κάτσε, κόρη, ἀνύπαντρη, νὰ κάμω γυὸ νὰ πάρης.

— Χίρας παιδιά, γαϊδούρας πουλάρια.

Μίτσι Γκρίν, μέλος τῆς «Συμμορίας».